

Thư phản hồi của Tác giả Trần Thị Tú cho bức thư của Nan

Kính thưa quý vị thuộc các diễn đàn trong email,

Sẽ là thất lễ nếu tôi không tự giới thiệu mà lên tiếng. Tôi là một thành viên Hội Đồng Đại Diện của tổ chức Cộng Đồng Việt Nam vùng Hoa Thịnh Đốn (Washington , D.C., Maryland và Virginia) xin được trả lời bức thư Cô (hay Bà?) Nancy Nguyễn viết mà Hoàng Lan Chi chuyển ra, và tôi vừa được đọc. Cảm ơn Hoàng Lan Chi.

Cháu Nancy,

Thư cháu viết rất sắc bén, xứng đáng là lý thuyết gia của Phong Trào Giới Trẻ Thế Giới mà cháu đang hoạt động, cô có lời khen. Nhưng khen bao nhiêu thì tiếc bấy nhiêu, dù biết rằng tiếc cũng chẳng giữ lại được gì cả. Chỉ bằng không!

Thư cháu trình bày, rút gọn lại, là: Thế hệ Một đã thua để lại hệ lụy lưu vong cho giới trẻ (thế hệ Một Ruồi và Hai). Thế hệ Một đã sai, còn giữ độc quyền sai, không chịu để cho giới trẻ sai. Cho dù sai, giới trẻ cũng muốn được quyền sai, và quyết đấu tranh theo kiểu của giới trẻ: Chống Cái Ác, Không Chống Cộng Sản! Vì giới trẻ (theo Nancy) mới là “bẩm sinh tư tưởng” (đấu tranh dân chủ nhân quyền) còn Cô Chú chỉ là “di dân tư tưởng!”

- **Cô chống lại hoàn toàn cái nhìn của Nancy Nguyễn:**

1. Khi đưa ra luận điệu “bẩm sinh tư tưởng” và “di dân tư tưởng” chắc hẳn rằng Nancy rất hài lòng về cái nhìn mới của mình, về cái dám nói thẳng của mình. Không đúng, Nancy ơi! Vì tư tưởng vốn không cần “copyright”, nên không phân biệt “nhái lại” hay “nguyên bản” như sự phân biệt của Nancy. Ở đây cô không muốn mở lớp giảng về tư tưởng, mà chỉ muốn nhắc câu ngạn ngữ mà cô hay nhắc nhớ cho chính mình là “Không có gì là sáng tạo cả, chuyện ngàn xưa, hiện tại, và ngàn sau, muôn đời chỉ là lặp lại, lặp lại mà thôi! Đó chính là nhân sinh!” Chính vì cháu chưa đạt được triết lý này nên viết lời kiêu căng! Cái mới và cái thẳng, nói chung những điều khiến cháu tự hào đã bị cô đánh sập!

2. Thật sự là người trẻ, cháu sẽ không suy luận đầy trách móc như cháu đã viết. Thế hệ Một di lụy đời lưu vong... Thế hệ Một độc quyền sai... Thế hệ Một thua trận... Thế hệ

Một sông sợ hãi, yếu đuối, thù hận... Giống như cháu dùng cách lột trần sự “mất dạy” của A để độc giả cảm thấy được sự “có giáo dục” của B; Cho nên dù sắc bén tới đâu đó chỉ là cách nguy biện thôi cháu ạ!

- Cô chống lại hoàn toàn hoạt động của Phong Trào Giới Trẻ Thế Giới Vì Nhân Quyền.

1. Hoạt động, tranh đấu cho nhân quyền, không ai cản các cháu cả! Đấu tranh bản thân là loại đấu tranh nhân quyền lâu đời nhất, không bao giờ dứt, rất tùy tiện, tùy cá nhân. Đâu nê già hay trẻ. Đạo Phật cho rằng, cuộc chiến thắng vĩ đại nhất chính là tự thắng bản thân. Và trong tổ chức xã hội con người, nhiều ngành nghề phục vụ và bảo vệ nhân quyền như đệ tứ quyền, như tổ chức tư pháp bảo vệ công lý... Như ngành bảo vệ môi sinh, bảo vệ phụ nữ, trẻ em. Như y tế bảo vệ sức khỏe con người trước thiên nhiên... Nhiều, nhiều lắm... Các cháu chọn danh xưng Phong Trào Giới Trẻ Thế Giới Vì Nhân Quyền có gương ép, có biếm nhẽ lắm không? Và nhất là khi bị xác định lãnh vực và tiêu chuẩn đấu tranh, các cháu nhìn nhận rằng hoạt động của các cháu nhằm vào Chống Cái Ác mà Không Chống Cộng. Kiều Ngọc còn nói rằng Không Chống Cộng để cho dễ hiểu, dễ sinh hoạt (gây quỹ), không phải nhắc lại hận thù. Còn kêu gọi Chống Cái Ác tức là kêu gọi làm từ thiện dễ kiến hiệu hơn chẳng ?!

2. Đối với các cô chú thì:

* *Chống Cộng, đồng nghĩa với Chống Cái Ác*; vì không ai ác hơn, lưu manh hơn Việt Cộng.

* *Không Chống Cộng, đồng nghĩa với Không Chống Cái Ác*. Vậy khi các cháu nói chỉ Chống Cái Ác thì bị hỏi lập tức là có Chống Cộng không? Nếu câu trả lời là Không Chống Cộng thì các cháu phải đi chỗ khác. Về Việt Nam chẳng hạn. Khởi cần cãi vã lời thôi. Bởi Chống Cộng đã trở thành lý tưởng của cô chú rồi. Hai hồ không thể chung một rừng!

“Không chung một rừng” có thể biểu hiện qua hai phương cách, bạo động và bất bạo động. Thí dụ như xua đuổi hay tránh xa. Tuy nhiên không thể chấp nhận thái độ mặc ai muốn làm gì thì làm. Thái độ này tệ hại nhất vì không có lập trường, chỉ cầu an-thân mà cứ cho là khôn ngoan, là tự do được tôn trọng.

Nói ra được ý nghĩ của một kẻ có lý tưởng Chống Cộng trước một hậu bối sắc sảo đang lầm lạc về Cộng Sản, lầm lạc về cha chú mình; cũng là dịp bù ngùi liên tưởng tới thời người Việt Quốc Gia bị Việt Minh lừa nhiều giai đoạn nhưng đau nhất là sau năm 1945, vì dân tộc Việt Nam đã không nắm được cơ hội dân tộc tự quyết do Liên Hiệp Quốc đề

xương giúp những quốc gia chưa phát triển giành lại nền độc lập. Đâu phải một mình cháu, phải không Nancy? Kiều Ngọc? Cả một dân tộc lận!

Cảm ơn quý độc giả.

Trần thị Tú

Nguồn: Internet E-mail by ddc chuyển

*Đăng ngày Thứ Ba, October 17, 2017
Ban Kỹ Thuật Khóa 10A-72/SQTB/ĐĐ, ĐĐ11/TĐ1ND, QLVNCH*